

locu de dimin'ciuz de acumu, vechii cu ж: ΔΕΜЖΗΚУZ de la ΔΕ ΜЖНЕ. De la ΠΑΝΤΕЧЕ lat. panTEX-c e se dice СΠΙΝΤЕКЖ. Adjectivulu santu in casurile cu e si i: СИНТЕ, СИНЦИ, slovenitu: СФИНТЕ, СФИНЦИ;

b) in њ asemenea intre њ si n dupa celi vechi pr. АЖЖНАЖ in locu de АЖЖНАЖ; si in alte pucine, pr. in ЖНГІЖ in locu de АНГІЖ lat. angulus; ЖМЕЛЖ in locu de АМЕЛЖ cumu scriu toti celi vechi, inse АМЕЛЖТЕКЖ numai cu ж; inca si АЛЖНЖ in locu de АЛАНЖ lat. avelanus;

c) in ѱ mai raru, pr. in ФΩМЕ lat. fames; o in locu de a relativu (mai susu); ωρε in locu de ali latinescu in compusele ωρε-κЖНА lat. aliquando etc. ci si latinii dıcu olim; ωρз lat. ala in сδωρз subala; in оуертЖ, олтаріж lat. acetum, altare, e dupa serbia ci se dice si АЛТАРіж; pote asia e si in ocіe lat. axis;

d) in ж pr. in МЖМЗ in locu de МАМЗ, ΔΕΚЖΛЦЖ in locu de descaltiu lat. discalceo cá АНКАΛЦЖ, ci si latinii au incutio, insulto in locu de quatio, salto.

IV. E, e.

E e de aceeași natura cu I, deci curatu se pronuncia numai a fora de inceputulu cuventeloru, er' la inceputu si dupa alta vocale cu I diumetatıtu cá un diftongu ie, pr. ієрі, ієрАМЖ in locu de erі eramu, cá si la italiani in ієрі, la franci hier, lat. heri.

Asemenea se face si cu ж la inceputu, pronunsianduse cá ia au іж pr. іжєтє, іжнє, іжнз, іжрєз in locu de este, epe, epa, erba; de aci si ієрна cá іжрнз.